

1574

***Sant Antoni* (II): enllaç de la dental davant antropònim començat per vocal** (ALDC, IX, F 14. *Sant Antoni*)

En aquest mapa i comentari ens ocupem de l'enllaç fonosintàctic de la *-[t]* final amb la vocal inicial de l'antropònim següent i deixem per a un altre capítol el tractament de la vocal de *sant* (veg. mapa 1374). Pel que fa al nom propi *Antoni*, veg. *PALDC*, VIII, mapa 1327.

El sintagma pot veure modificat el segon element per la variant familiar *Anton*, la francesa *Antuane*, la castellana *Antonio* o per un altre hagiònim (*Esteve*); recordem que mai hi apareix la variant col·loquial *Toni*.

La pronúncia *sa[n]t Antoni*, que ocupa el bal., l'alg., part del Principat, val. central i meridional i ross. (on podria

haver estat afavorida pel model fr. *saint Antoine*), és la tradicional, i l'alternativa, *sa[n] Antoni*, que s'estén per la resta del domini, s'ha originat per fonosintaxi a partir de contextos en què l'hagiònim comença per consonant (per ex., *san Jaume*) i d'aquí s'hauria estès a contextos en què aquest element comença per vocal (*san Antoni*). Per a un tractament semblant, veg. mapes 1575 i 1576.

La *PEOLC Fonètica* (pàg. 21) considera no recomanable l'omissió de la *-t* final de mots en contacte amb vocal inicial de mot.

